

Felvilágosítással a meghamisított zöld eszme ellen

Magyar Hírlap, 2019. július 9.

Az új világrendet tervező, szervező munkálkodás tanúi tehetünk, amikor azt látjuk, hogy a globális politikai elit az emberiség történelmének végkifejletét jelentő, a nemzetek helyébe lépő világkormány megteremtésének intenzív előkészületein dolgozik. Úgy, hogy közben az egyes országok szuverenitásának megszüntetésére is törekszik, és e „munka” eszközévé tette az un. klímavédelmet is.

A mai világunkat jellemző globalitás jelszava a növekedés és a fogyasztás — erre épül a világ gazdasága. De ma már nem csak az emberek tényleges szükségleteit elégítik ki. Az igényeket is az eladók termelik, tömegesen: megmondják az embereknek mire van szükségük. A fenntarthatóság hamis jelszava ennek a fogyasztásnak a fenntarthatóságát jelenti, ami véges világunkban lehetetlen. A globális hatalmi politikának azonban hasznos ideológiai alapjául szolgál.

A Római Klub tevékenysége által feltárt, a túlfogyasztás mérséklésére irányuló szakmai felismerések felerősítették az emberiség lelkiismeretére hivatkozó környezetvédő zöld mozgalmakat. Sajnálatos, hogy ezek a nemes törekvések a globális hatalmi manipuláció áldozataivá váltak. A zöld eszme is üzleti körök kiszolgálójává lett, mert elfedi az alapvető ok-okozati összefüggést, ami a természeti folyamatokba való emberi beavatkozás valódi célja, mértéke, intenzitása és annak következményei között fennáll.

A világhatalommal való fenyegetés kiválóan alkalmas eszköz a globalitás eszköztárában. Az utóbbi évtizedekben a globális agymosás eredményeként a túlfogyasztás elleni ésszerű fellépés helyébe a klímavédelem hamis jelszava került. A klímavédelemhez persze ellenséget is kellett alkotni, és ezt az emberi tevékenység által kibocsátott széndioxid növekvő mennyiségében találták meg, ami a félelemkeltés mellett a büntudat felkeltésére is alkalmas. Ehhez áltudományos bizonyítékok, világméretű média propaganda kellett, amit a nemzetközi politikai szervezetek, — így az ENSZ is — nemzetközi konferenciákon, demokratikus szavazással hitelesítettek. Sajnos ehhez a folyamathoz a globalista érdekeket szolgáló tudományosság jelentős része asszisztál. A világot meghatározó globális gazdasági és politikai erők az éghajlatváltozást az emberi tevékenység következményének állították be, mintha az demokratikusan, konszenzussal elfogadott intézkedésekkel, megváltoztatható lenne. Ezzel sikerült szétteríteni, személytelenné, megfoghatatlanná tenni a tőke felelősségét az emberi társadalmat valóban fenyegető veszélyek kialakulásáért.

A klímaváltozást a levegő széndioxid tartalma gyakorlatilag nem befolyásolja. Persze az emberiség, sajnos, hatalmas mértékben károsítja a természetet, szennyezi a környezetet, a talajt, a levegőt és az élővizeket, de ennek semmi köze a klímaváltozáshoz. A klímavédelem értelmetlen és hatástalan szélmalomharc a természet működése ellen, amelynek során, globális szinten a környezetterhelés nem csökken, inkább növekszik. Tudomásul kellene venni, hogy az éghajlatot, vagyis a klímát hatalmas természeti erők irányítják, és az ember nincs azonos súlycsoportban a természettel.

Az energiafelhasználás hatása a természeti környezetre elsősorban az energia mennyiségétől, és nem az energiaforrás fajtájától függ. A természeti környezet

védelve szempontjából az egyedüli hatékony módszer az energiafelhasználás drasztikus visszafogása lenne. A fogyasztói társadalom növekedési igénye azonban végtelennek tűnik. A problémák oka az emberiség mesterségesen gerjesztett fogyasztásának megállíthatatlan növekedése. A természeti korlátokba ütközés már valóban szinte elkerülhetetlen katasztrófát, esetleges gyors összeomlást vetít előre.

Mind a klímavédelmi, mind az antinukleáris hisztéria a globalista félelemkeltés fegyvere. Az utóbbi időben azonban világossá vált, hogy a megújulókkal az úgynevezett klímavédelmi célok, a kitűzött széndioxid-csökkentés nem érhető el, ezért részben taktikát kellett változtatni, az ellenségből látszólagos szövetségest kellett kreálni. Az atomerőműveket törölni kellett a tilalmi listáról, el kellett ismerni a dekarbonizációs hatásukat, hogy a klímahisztéria fenntartható legyen. Ez az oka az atomerőmű-ellenesség mérséklődésének a klímahisztéria iránt változatlanul elkötelezett zöldek részéről. Az is egyre nyilvánvalóbb, hogy atomerőművek nélkül nem biztosítható civilizációnk hajtóanyaga, a globális gazdaság fenntartásához szükséges energiamennyiség. Ezt a német energiawende (azaz energiaváltás) csődje világosan mutatja. Egyúttal az atomerőművek szükségessége melletti érvelés látszólag erősíti a klímavédelmi hisztériát.

Az uniós választások tették világossá nagypolitikai szinten is, a nemzetközi klímavédelem valódi célját. A zöldek szinte mindenütt az Európát egyre fenyegető globalista-kozmpolita törekvések szószólóivá erősödtek. A globalizmus vallásává vált klímavédelem, a zöld ideológia a globális világtársadalom létrehozásának fedőneve. Az évtizedek óta tartó konkolyhintés beérni látszik, különösen az ifjabb nemzedék körében. Minden ember jólétéről, mindenki egyenlőségéről, szociális érzékenységről beszélnek, a klímavédelemben rejtve ígérenk szép új világot, Európai Egyesült Államokat. Sulykolják a multikulturalizmus fensőbbiségét a nemzeti érzéssel szemben, a világtársadalmat, amelyben a polgárok együtt harcolnak a globális felmelegedés ellen, a globális hálózatok finanszírozásával. Vegyük észre, és tudatosítsuk, hogy az európai új baloldal zöld ruhába öltöztetett globális, emberellenes politikai képződmény. Elsősorban nem szakmai, hanem politikai eszközökkel, felvilágosítással kell küzdeni ellene. Mostantól ez a nemzeti értelmiség egyik kiemelt feladata.

. Járósi Márton, az Energiapolitika 2000 Társulat elnöke